

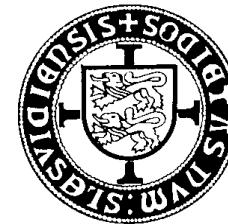
Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 13. april 2010

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	0	22	0	43	10	64	25	85	175	106	0
2	50	23	110	44	125	65	25	86	0	107	0
3	16	24	75	45	0	66	25	87	0	108	0
4	24	25	1250	46	0	67	5	88	0	109	25
5	30	26	44	47	0	68	25	89	0	110	25
6	120	27	180	48	400	69	25	90	2000	111	105
7	56	28	0	49	0	70	725	91	1300	112	28
8	65	29	320	50	0	71	76	92	700	113	45
9	22	30	90	51	0	72	92	93	400	114	40
10	36	31	700	52	0	73	5	94	360	115	35
11	10	32	135	53	75	74	20	95	1000	116	50
12	15	33	20	54	0	75	40	96	230	117	22
13	24	34	50	55	0	76	125	97	100	118	50
14	24	35	40	56	175	77	0	98	0	119	34
15	20	36	90	57	0	78	0	99	75	120	20
16	24	37	42	58	156	79	0	100	75	121	34
17	32	38	50	59	0	80	85	101	50	122	34
18	5	39	0	60	0	81	30	102	75	123	26
19	10	40	10	61	10	82	90	103	75	124	26
20	20	41	40	62	64	83	50	104	0	125	250
21	0	42	0	63	0	84	550	105	0	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion
tirsdag den 12. oktober 2010 kl. 19.30
 i NygadeHuset i Aabenraa.

**Da foreningens beholdning af mønter er ved at være solgt,
 vil vi gerne opfordre medlemmerne til at indlevere mønter til salg**

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 2   12 oktober 2010   Auktion nr. 403   50. årgang

Det Byzantinske Rige IX Af Svend Nørskov-Jensen

ISAK I, Comnenus (1057-1059). Som medlem af det militære aristokrati for-søgte Isak Comnenus at styrke rigets forsvar, som var gået i forfald i løbet af de sidste årtier. For at rejse midler til dette formål konfiskerede han et vist beløb af kirkens formue, hvilket bragte ham i strid med den mægtige patriark Michael Cerularius. Patriarken blev arresteret og fængslet på en opdigtet anklage for kætteri, men han døde inden dommen var fældet. Den byzantinske almue var så indigneret over denne behandling af deres åndelige leder, at Isak blev tvunget til at abdicere efter kun 28 måneders regering. Han trak sig tilbage til et kloster som munk.

KONSTANTIN X, Ducas (1059-1067). Kroningen af Konstantin Ducas var igen en triumf for det civile aristokrati i Konstantinopel. Hans hustru var Eudocia Makrembolitissa, en niece til den tidligere patriark. Kejseren selv stod meget under indflydelse af den berømte filosof Michael Psellus. Det var en ulykke for Byzans, at netop som farlige nye fjender viste sig ved dets grænser, var dets hersker en viljesvag civilist, ganske uegnet til det faretruende hverv som lå forude. Måske ville selv en Basil II være betænkelig ved at skulle modstå det stormløb, som var ved at blive udløst mod det kristne rige. Angrebene kom næsten samtidig på tre forskellige Fronter: i Vesten angreb normannerne under ledelse af Robert Guiscard de byzantinske besiddelser i Syditalien. Balkan blev overløbet af uzerne, en barbarisk tyrkisk stamme, og i Østen mærkede Lilleasien det første pres af de seldsjukkiske tyrkeres dynamiske ekspansion. Ved Konstantin's død i 1067 var situationen allerede alvorlig, og med den svage byzantinske modstandskraft mod de indtrængende var riget tæt ved undergang i de år, der fulgte.

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82

Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

EUDOCIA (1067) overtog regeringen for hendes unge sønner i cirka syv må-neder, men den forværrede militære situation krævede en handlekraftig kejser på tronen, og Eudocia blev tvunget til at ægte.

ROMANUS IV, Diogenes (1068-1071), en anset general fra Kappadokien, som straks prøvede at forsvare Lilleasien mod seldsjukkernes fremmarch. Med en hær overvejende sammensat af Lejesoldater opnåede han nogle små sejre, men ved det berømte slag ved Mantzikert vandt seldsjukkerne en overbevisende sejr, og Romanus blev taget til fange. Oppositionspartiet i Konstantinopel benyttede lejligheden til at afsætte den uheldige kejser og genindsætte Eudocia på tronen sammen med hendes ældste søn Michael Ducas.

EUDOCIA og MICHAEL VII (1071).

Fællesregeringen varede godt to måneder, hvorefter kejserinden med magt blev overtalt til at trække sig tilbage til et nonnekloster.

MICHAEL VII, Ducas (1071-1078) regerede herefter alene, men han var fuldstændig under indflydelse af sin huslærer, Michael Pseilus. I løbet af denne betydningsløse ynglings regering tog rigets opløsning endnu et trin nedad. Den ulykkelige Rornanus IV blev løsladt af seldsjukkerne i 1072 efter at have afsluttet en aftale med der, men ved hans tilbagekomst til Konstantinopel blev han blindet efter ordre fra Psellus, og han døde kort efter. Seldsjukkerne brugte dette som påskud til et nyt stormløb mod byzantinerne, og medens ledelsen i Konstantinopel så hjælpeløs til, gik størstedelen af Lilleasien, rigets gamle hjerteland, tabt til tyrkerne. Normannerne fuldendte også deres erobring af de byzantinske besiddelser i Syditalien, og en farlig opstand florerede på Balkan. Imperiet syntes at være tæt ved et sammenbrud. Tidligt i 1078 gjorde den ældre general Nicephorus Botaniates oprør

mod Michael VII s regime, og den svage kejser trak sig stille tilbage til et kloster.

NICEPHORUS III, Botaniates (1078-1081). Dennes regering er en historie om konstante militære revolter med baggrund i et smuldrende rige. Alexius Comnenus var kejserens mest betroede general, og han gjorde det af med to tronpræsidenter, Nicephorus Bryennius og Nicephorus PÆsilacius. Da imidlertid Alexius' svoger Nicephorus Melissenus gjorde oprør, afslog han at marchere mod ham, og kejserens stilling blev alvorligt svækket. Alexius og Melissenus kom til en forståelse, og førstnævnte marcherede mod Konstantinopel, som åbnede sine porte for ham. Nicephorus III abdicerede klogelig, og

ALEXIUS I, Comnenus (1081-1118), der senere reddede riget, besteg den kejserlige trone. Stående ansigt til ansigt med den tilsyneladende håbløse situation, begyndte den nye kejser hurtigt at rekonstruere hvad der var tilbage af riget. Hans første hverv var at møde normanneren Robert Guiscard, som havde ambitioner om at overtage den byzantinske trone. Alexius sikrede sig hjælp af Venedig, og det lykkedes de to magter at afværge den normanniske trussel. I taknemlighed skænkede Alexius den maritime republik omfattende handelsfordele i riget; et skridt der ville få store konsekvenser fremover. Dernæst kom et slag mod patzinakkerne, som havde oversvømmet det meste af Balkan. I 1090 belejrede de Koristantinopel, men med hjælp af en anden nomadestamme, cumanerne, anrettede Alexius ét ødelæggende nederlag for patzinakkerne, som blev næsten udslettet. Kejserens planer om at genetablere det byzantinske herredømme i Lilleasien blev imidlertid forstyrret ved ankomsten af det første korstog. Alexius forsøgte at bruge de vestlige hære til fordel for imperiet, men korsfarerne havde andre planer, og det kom til et brud mellem dem, da Bohemund, søn af Robert Guiscard, afslog at skænke Byzantinerne den befriede By Antiochia. Jerusalem blev også taget af korsfarerne, men da den hellige by ikke havde været på byzantinske hænder i fire og et halvt århundrede, var dette ikke et stridens æble. Bohemund vendte senere tilbage til Vesten for at forberede et angreb på Byzans. Han led senere nederlag mod Alexius og døde nogle år efter. Kejseren anvendte sine sidste år med at bekæmpe tyrkerne i Lilleasien, og ved sin død i 1118 var han i stand til at overgive sin søn et rige, der var meget forskelligt fra den ruin, han overtog næsten fyrre år tidligere.

forsættes i næste nummer